

(Polo)zapomenuté příběhy

Dnes se opět vrátíme k Moli Urbanové a do doby první republiky. Ve 2. díle našeho seriálu jsme se věnovali jejím žákům, ve 3. díle rodině a dnes pozornost soustředíme na její vrstevnici, baletku jménem

4. díl

Melita Guthová

Když ji rodiče pojmenovali Melita, netušili, jak doslova se k ní, jako k budoucí baletce, bude jméno hodit. Melita byla v řecké mytologii krásná nymfa, polobohyně, jejímž posláním byl zpěv, tanec a zábava. Všechno toto později ve svém uměleckém životě Melita Guthová naplnila.

Narodila se jako neslyšící dítě neslyšících rodičů 25. srpna 1921 v židovské rodině v Praze. Neslyšícími byli zřejmě i další příbuzní. Chodila do škol pro hluchoněmé na Janském náměstí (dnes Náměstí Curieových) a na Smíchově. Od osmi let se začala učit baletu. Moli Urbanová na ni po válce vzpomínala v časopise ABC Neslyšících jako na tanečnici, která: „Vynikla v taneční akrobacii, milovala taneční umění, milovala práci. Po několika letech školení se Melita stala

dobrou tanečnicí a vstupuje jako členka tanečního souboru do Velké operety v Praze“. V roce 1934 tam vystupovala v inscenacích režiséra Jana Porta Malý Muk, Chaloupka strýčka Toma nebo U Zmrzlíčků ve Vinohradském divadle. Již o rok dříve, v květnu 1931, vystoupila jako devítiletá tanečnice na Mezinárodním sjezdu hluchoněmých Židů v Praze. Tančila v divadlech v Karlových Varech, Teplicích, Mariánských Lázních, v Plzni. S tanečním souborem vystupovala v Berlíně, Hamburku, Kolíně nad Rýnem, Lipsku, Mnichově, Frankfurtu, čtyři měsíce v Nizozemí, půl roku ve Švédsku, půl roku v Itálii.

Na začátku okupace se vrátila do Prahy a věnovala se jako vyučená švadlena šití. Až do léta 1942 žila v židovském ghettu v Josefově, v Břeňové ulici 4, a to jako protektorátní

Vlevo Melita Guthová

číslo 13518. Musela nosit přišitou žlutou Davidovu hvězdu s nápisem Jude. Dne 2. července 1942 byla zařazena do transportu AA1 číslo 838 z Prahy do Terezína. Hned 1. září 1942 odjela transportem Be číslo 865 s tisíci dalších Židů z Terezína do estonského Raasiku, kam přijeli 5. září 1942. Původně měl transport mířit do Rigy, ale protože lotyšský koncentrační tábor byl přeplněný, byl přesměrován do Estonska. Ihned po příjezdu byla Melita Guthová s 800 dalšími převezena do Kalevi-Liiva a tam hromadně postříleni komandem vedenými Aleksanderem Laakem a Ralfem Gerretsem, budoucími veliteli koncentračního tábora. Bylo jí pouhých 21 let...

Jméno Melity Guthové nezmizelo. Vážným zájemcům doporučuji k prostudování její záznamy v Oddělení pro dějiny šoa Židovského muzea v Praze a v pozůstalosti režiséra Hugo Krause (H6p-23/79) v depozitáři Divadelního oddělení Národního muzea.

Petr Pánek,

foto: archiv RNDr. Josefa Brožíka

Melita Guthová s bílou kabelkou uprostřed skupiny neslyšících ve Velké Chuchli v roce 1938

PŘÍŠTĚ: MARIE KOPECNÁ